

De reizen van Paulus

VERHAAL

Paulus staat op het plein in Athene. Hij kijkt zijn ogen uit. Wat een mooie stad is dit! Hij gaat op een muurtje zitten rondkijken en z'n gedachten gaan naar wat er de laatste tijd in zijn leven is gebeurd.

Hij denkt aan Damascus, de stad waar het allemaal is begonnen. Daar waar hij Paulus werd.

Zijn leven is daar helemaal op z'n kop gezet.

Hij heeft z'n oude leven opgegeven en is een nieuwe weg ingeslagen.

Het is allemaal nog moeilijk te bevatten... soms denk Paulus dat hij in een droom leeft.

Maar dat is niet zo.

Hij is in Jezus gaan geloven en is nu alweer aan z'n tweede reis bezig om de mensen over Jezus te vertellen. De eerste reis maakte hij samen met Barnabas, zijn vriend en vertrouweling uit Antiochië.

Z'n tweede reis maakt hij met Silas, ook een christen uit dezelfde stad.

Paulus en Silas zijn al maanden onderweg en ze hebben al heel veel avonturen beleefd.

En nu is hij dus in Athene aangekomen. Silas is nog achtergebleven in de stad Berea, maar Paulus hoopt dat hij hem snel achterna komt reizen.

Hij kijkt om zich heen. Wat is dit een prachtige stad!

Athene is beroemd... hij had er natuurlijk al van gehoord, maar nu kan hij het met eigen ogen bekijken.

Vol verbazing ziet hij al die tempels, die godsbeelden en altaren.

Hij ziet ook een altaar waarbij een bordje staat met de tekst: 'Altaar voor de onbekende god.'

Wat zou dat betekenen? Zijn de Grieken bang dat ze een god vergeten?

Dat ze voor de zekerheid de onbekende god ook maar een offer gaan brengen, zodat ze altijd goed zitten?

Er zijn veel mensen op de been en Paulus raakt met enkelen van hen aan de praat.

Hij wil ze graag over Jezus vertellen, maar de Grieken kijken verbaasd naar hem en zelfs wat onttemd.

'Wat wil die man van ons,' zeggen ze tegen elkaar. 'Wie is die vreemde snuiter?'

Een van de mannen spreekt Paulus aan. 'Wie bent u? En wat wil u ons vertellen? Is dit een nieuwe leer of zo?'

Paulus gaat er eens goed voor staan en zegt met luide stem: 'Beste mensen van Athene, ik ben Paulus en ik heb een mooie boodschap voor u. Ik heb gezien dat u zeer gelovig bent en veel eerbied voor de goden hebt. Ik ontdekte zelfs net een altaar voor een onbekende god. Nou, dan wil ik u graag vertellen over de god die u niet kent... het is de God die de hemel en de aarde heeft gemaakt. Hij woont niet in tempels die door mensenhanden zijn gemaakt. En hij heeft ons het leven gegeven. We mogen geen afbeeldingen van hem maken maar hij heeft zich bekend gemaakt door Jezus. Jezus is gestorven, maar toch geloof ik dat hij leeft...'

Om Paulus heen beginnen enkele mensen te lachen. 'Wat vertel je ons nu? Iemand die dood is en toch leeft... wat een onzin?' En veel mensen lopen weg.

Er zijn maar een paar mensen in Athene die meer van Paulus willen horen. Zij blijven bij hem en vragen: 'Vertel ons nog eens wat meer over die Jezus.' Maar het blijft niet bij deze kleine groep. Steeds meer mensen willen over Jezus horen. Na een paar weken trekt hij weer verder. Voor hij vertrekt, belooft Paulus brieven te zullen schrijven. Hij zal ook als hij er niet zelf meer kan zijn de mensen helpen hun leven zo te leven, als Jezus heeft gevraagd.